

les conductes i altres serveis que presten els metges forans, car sempre hi haurà Mutualitats, agrupacions de veïns, o altres persones jurídiques, amb personalitat suficient per a contractar col·lectivament amb el Sindicat.

Concedeix extraordinària importància al fet que el Sindicat senti un precedent d'aquesta naturalesa i diu que segons la seva opinió la missió del Sindicat és de dictar les normes per tots els aspectes de l'exercici professional i intervenir de manera pràctica i eficient perquè aquestes normes siguin estrictament complertes, àdhuc intervenint si és precís en la formalització de contractes, però que això és suficient sense que hi hagi necessitat de què el Sindicat contracti en nom de tots i els metges vegin limitada la seva llibertat privant-los de contractar directament i individualment, encara que es subjectin a les normes del Sindicat i les vulguin complir de bona fe.

Acaba el Dr. Mas i Oliver fent constar que eli de cap manera es vol oposar a les necessitat, que puguin sentir els metges, però que en defensa de tot l'estament mèdic únicament demana que quedi ben salvat el principi del lliure exercici professional, car opina que per damunt de tot l'interès del metge ha d'ésser mantenir l'esperit liberal de la professió.

Intervé el Dr. Mundi, que fa constar que s'única cosa que es pretén és salvar el principi liberal de la professió, cal recordar que de la forma com s'ha resolt l'assegurança maternal n'ha previngut ja un perjudici per aquesta llibertat que es vol defensar àdhuc en els casos que ell considera perjudicials, com ho és el que motiva aquesta deliberació. Afegeix el Dr. Mundi que el contracte col·lectiu és una necessitat per evitar la competència il·lícita dels companys que podrien avenir-se a la prestació de serveis en condicions inferiors a les que assenyali el Sindicat; diu que existint aquest perill no hi ha altre mitjà de controlació que el contracte col·lectiu per part del Sindicat i que sigui aquest qui després tracti o contracti amb els metges.

Fa avinent el cas que indubtablement es donaria en la pràctica del company que volent ajustar-se estrictament a les normes sindicals, com que hauria de lluitar individualment i aïlladament amb la mutualitat a la qual el Decret concedeix facultats extraordinàries i desusades per oposar-se a les tarifes d'honoraris que se li presentin, es veuria obligat a sucumbir, amb la qual cosa les

normes que pogués dictar el Sindicat resultarien pràcticament ineficaces. Per aquests motius insisteix en la conveniència del contracte col·lectiu per part del Sindicat.

Intervé el Dr. Trias, que diu que per la carta que ha rebut del Dr. Mestres i Miquel, s'ha donat compte perfectament de l'enorme i justificat interès que ha desvetllat aquesta qüestió entre els metges que exerceixen en el medi rural, i que ara, escoltades les intervencions anteriors, es dona compte igualment que hi ha una massa important de companys que reclamen que el Sindicat intervingui en aquesta qüestió contractant col·lectivament en nom i representació de tots els metges amb les mutualitats creades per disposició de la llei, per tal d'assegurar als obrers agrícoles dels accidents del camp, per quant ho consideren l'únic mitjà de defensa en contra de l'abús que poden fer les Mutualitats, emparades injustament per un Decret que preveu el cas de desavinença entre les Mutualitats i els metges, de manera que coacciona la llibertat de contractació per part del metge.

Diu que abans que altra consideració, ell vol fer constar que hi ha un aspecte del qual no s'ha parlat i que és el primer contra el qual l'estament mèdic hauria de protestar. En el Decret de creació d'aquesta assegurança, a semblança del que es va fer amb l'assegurança maternal, el legislador hi ha posat l'amenaça pels metges de què si no sucumbien a les condicions que les Mutualitats volguessin acceptar, haurien de prestar el servei gratuïtament com a metges titulars. Això és una evident coacció que es fa al metge, car lògicament les Mutualitats s'acolliran a aquest benefici desproporcionat que se'ls concedeix per a oposar-se a les justes retribucions que els metges hi vegin. Contra aquest fet creu que el Sindicat hauria de protestar enèrgicament i que tot l'estament mèdic hauria de demostrar la seva absoluta disconformitat a que se'l tracti amb aquesta desconsideració.

Passa després a analitzar l'assumpte motiu de la deliberació i diu que el Dr. Mundi ha donat un argument molt atencible, que és el del perill de què els metges, contractant individualment, no es vegin obligats algunes vegades a fer contractes a baix preu i àdhuc també el perill de què alguns no ho facin per un esperit de malèvola competència. Diu que els altres arguments no els consi-